

Štev. 38.

V LJUBLJANI, v sredo 6. oktobra 1915.

Leto II.

Petinosedemdesetletnica godu 4. 10. 1915: Njegovo Veličanstvo cesar Franc Jožef I.

Madjarski in hrvatski delegati v svojih magnatskih uniformah v Schönbrunn po avdijenci pri cesarju - kralju.

G. W. Appleton:

37. nadaljevanje.

Žrtev zarote.

Roman.

„Ne, ne! Tako je ne smete strašiti!“ sem vzkipeł. „S silo ne dosežete ničesar. Marcelin spomin se bode iz strahu le še huje zakrknil!“

„Nič bati se! Vse uredimo diplomatsko, narahlo, nežno, zvito. Sam zlodej bi nam moral nagajati, če bi ne mogli izrezati vas. Vaš prijatelj Mortimer je zlata vreden... na, pa tudi jaz nisem padel na glavo, lahko mi verjamete. Torej zbogom in na svidenje!“

Smejati sem se mu moral, in po njegovem odhodu se mi ječa ni zdela več tako strašna; skozi omrežje na oknu so prodrali solnčni žarki, in zdelo se mi je, da so posijali tudi v mojo dušo. Pogum mi je rasel in ž njim zaupanje v bodočnost; zavedal sem se, da imam tam zunaj srca, ki bijejo zame, se bore za mojo svobodo in čast ter da delujejo ondi zame bistre glave, ki ne odnehajo, dokler me ne rešijo iz te ječe, v katero me je pahnila zloba zarotnikov. Vse misli, vsa čustva mojih prijateljev so ob meni. Nisem sam... obletavajo me... gledajo me... poljubljajo... objemajo... Ne, pri meni so... saj jih čutim, dasi jih ne vidim...

Občutek sreče je iznova napolnil mojo dušo, in zaspal sem zdravo in mirno. Spal sem trdno vso noč, in niti rožljajoči udarci ure na stolpu me niso mogli prebuditi iz sna, v katerem sem gledal njo, ki je polnila moje srce...

ENOINDVAJSETO POGLAVJE.

Tako so minili zopet trije dnovi.

Še parkrat sta prišla Mortimer in Barton ter smo imeli važne razgovore.

Končno pa je napočilo jutro, ko so me odpeljali zopet v zelenem vozu v Putney nazaj ter me drugič odvedli pred sodnika.

Čustvo tesnobe, ki me je objelo, ko sem stopil prvič pred sodnika, je zdaj izginilo, bil sem povsem gospodarski, svojih živcev in kazal sem tudi v

svojem vedenju, da se ne bojim ničesar več.

Po običajnih formalnostih se je govorilo najprej o mrliškem izvidu. Nikakega dvoma ni bilo več: moja teta je umrla, ker so jo zastrupili z akonitom. Neki izvedenec je bil mnenja, da so ji dali zelo veliko količino tega strupa. Zagovornik Barton je takoj vprašal izvedenca, ali hoče reči s tem, da so ji dali več kakor 30 gramov. Izvedenec je pritrdil. Ta izvedenčeva izjava je bila zame jako ugodna, ker v mojo stekleničico za akonit sploh ni šlo več ko 30 gramov! Toda doktor Pennyfeater je izvedencu odločno ugovarjal. Vse vedenje tega moža se mi je zdelo silno čudno in uprav nerazumljivo. Bil je nervozen možiček z veliko plešo, belosivimi zalisci in hreščečim glasom; z desnico je suval po zraku, da bi svoje besede še boljše potrdil, noge pa je nemirno prestavljal zdaj naprej, zdaj nazaj. Ker mu nisem v vsem svojem življenju niti z besedo niti z dejanjem prizadel prav nič

žalega, si njegovega sovražnega nastopa nikakor nisem mogel razlagati.

Patetično je naglašal, da je bila pokojnica njegova pacientka, ki mu je zlasti v poslednjih dneh povzročala mnogo skrbi. Njena bolezen ni bila toliko telesna, kolikor duševna, izvirajoča bolj iz žalosti in ogorčenja, ker ji je obtoženec — to sem bil jaz! — izkazoval za vse mnogotere dobrote prav črno nehvaležnost. To je njeno dušo tako zelo potrla, da si spločetka ni mogel razložiti njene bolezni. Šele kasneje, ko ji je na vse načine prigovarjal, naj si olajša srce in pove, kaj vendar jo toli muči, šele nato mu je zaupala, da je njene bolezni kriv edino obtoženec. Morala je končno leči, in obtoženec jo je obiskal. Pri tej priliki se je toli izpozabil, da je izzval brutalen prizor — prepir, vik in krik. Po tem dogodku je pokojnica kar hitro propadala in vidno hiralala. V noči njene smrti jo je priča še zadnjič posetil, a našel jo je že umirajočo. A takoj je spoznal, da je bila zastupljena z akonitom. Dasi ni specialist za take slučaje, je vendarle takoj vedel, za kaj gre, ker je prav tak slučaj že doživel v svoji dolgi praksi. Bil je ves prestrašen, potem pa kakor od

strele zadet, ko mu je pokojnica malo trenotkov, predno je izdihnila, z naporom svojih poslednjih sil še priznala, da jo je zastupil njen nečak. Ko je hotel zvedeti natančneje, kako se je to zgodilo, je slišal, da se je obtoženec skrivaj priplazil v hišo in siloma vdrl k bolnici. Bolnica se je zbudila in videla obtoženca, kako je iztikal med njenimi zdravili. Priča je nato takoj pregledal in preiskal vse tiste stekleničice ter je dognal, da je bil v eni izmed njih akonit. Ko so preiskali še sobo, so našli tudi prazno stekleničico z napisom „Akonit“. Kasneje so našli tudi žepno lekarno z imenom obtoženčevim, a v tisti lekarni je manjkala baš stekleničica akonita. Na podlagi teh dejstev je priča smatral za svojo dolžnost, da je ves dogodek nemudoma ovadil.

Na vprašanje zagovornika Bartona je zdravnik še dostavil: „O dogodkih med zadnjim posetom obtoženčevim pri pokojnici mi je pravila Hefziba, ki je videla z lastnimi očmi, kako je obtoženec napolnil zdra-

Madjarski in hrvatski delegati mest, zbornic in parlamenta se peljejo skozi Mariahilferico na Dunaju v Schönbrunn k cesarju - kralju, da se mu poklonijo.

vilno stekleničico z akonitom.“

Naslednja priča je bila Hefziba. Z največjo gotovostjo, ne da bi se, zarekla ali zaplela, je pripovedovala vse laži iznova ter ponovila skoraj doslovno navedbe predgovornikove. Trdila je, da sva se s pokojno teto sploh vedno prepirala, dasi mi je bila druga mati ter se imam le njej zahvaliti za vse, kar sem in kar znam. Toda jaz da sem postal nezaslišano nehvaležen, osoren, surov in naravnost brezsrčen. Končno da mi je teta zagrozila, da me razdedini, da izpremeni svojo oporoko, če se ne poboljšam, — a vse ni izdalo nič: moja brutalna surovost je presegla vse meje, in teta je res svojo oporoko izpremenila ter me kot dediča popolnoma izbrisala. Toda prišel sem nepozvan iznova v hišo, in neka bolniška strežnica, ki ni vedela, da mi je nadaljni vstop prepovedan, me je pustila v stanovanje. Ko me je hotela Hefziba zavriniti, sem jo osorno nahrulil ter jo celo udaril; nato pa stekel po stopnicah in siloma planil k bolnici. Moj udarec jo je čisto omamil, a ona se je vendarle ojunačila ter je stekla za mano. In zalotila me je baš v trenutku, ko sem vlival iz svoje stekleničice neko tekočino v zdravilno stekleničico na nočni mizici. Ali teta se je tudi zbudila, me zavrnila, kaj iztikam med zdravili ter me nato hitro zapodila iz hiše. Hefziba je kmalu nato zopet odšla od bolnice, ki se je brez dvoma med tem sama dvignila s postelje ter vzela zdravilo. K nesreči pa je segla baš po mojem strupu, zakaj kmalu nato so teto začeli zvijati strašni krči, in ko je prihitel zdravnik, je teta že umirala. Nikdar da ne bo mogla pozabiti tistih groznih trenutkov, nikdar do svoje smrti. To je krut, nečloveški zločin, ki ga mora zadeti pravična kazen na zemlji in na onem svetu.

Preden je priča odstopila, se je dvignil Barton ter jo navidezno čisto mirno vprašal, zakaj misli, da je pokojnica izpremenila svojo oporoko. Vprašanje jo je zbegalo in nekaj hipov je molčala. Nato pa je dejala, da ji je to pokojnica sama povedala. In na novo vprašanje, ali je v novi oporoki tudi njej kaj volila pokojnica, je pritrdila.

„Hvala!“ je odgovoril Barton in sedel zadovoljen na svoj stol. (Dalje prihodnjič.)

Njegovo Veličanstvo cesar Franc Jožef I. z nadvojvodo Francem Otonom, sinom nadvojvode-prestolonaslednika.

85letnica cesarjevega godu.

Dne 18. avgusta 1830 ob 1/49 dopoldne je v cesarskem gradu Schönbrunn na Dunaju gospa nadvojvodinja Zofija, — soproga nadvojvode Franca Karla, — povila sina, ki je pri krstu dne 19. avgusta opoldne v schönbrunski kapeli prejel ime Franc Jožef. Letos smo praznovali torej dne 18. avgusta cesarjev 85. rojstni dan in bližajočo se 67 letnico njegove slavne vlade. Vsi avstro-ogrski narodi so zbrani v duhu okoli Njegovega prestola, združeni v neomahljivi zvestobi in neusahljivi ljubezni. Sovražniki na severu in jugu, vzhodu in zahodu ob-

dajajo Avstro-ogrsko, hoteči jo ponižati in razrušiti; toda naše vojske odbijajo že drugo leto zmagovito vse naskoke in naklepe, pode sovražnike z vseh bojišč ter množe in širijo slavo avstro-ogrskega orožja preko vsega sveta. Še nikdar ni imela naša država toliko sovražnikov, kakor jih ima danes: Rusija, Francija, Anglija, Belgija, Srbija, Črnagora, Japonska in Italija se vojujejo z našo državo, — a še nikdar ni žela Avstro-ogrsko toliko in takih zmag, kakor jih žanje danes. Čim več sovragov, tem več časti! Na prestolu naše monarhije pa sedi 85letni cesar, najstarejši vladar na svetu, a tudi najhrabrejši in najneizprosnejši. Zaupajoč v zvestobo in moč svojih narodov si je upal naš cesar sprejeti boj s polovico Evrope, in to zaupanje ga ni varalo. Z vzklikom: „Živel cesar!“ hite naše armade že 14 mesecev od zmage do zmage.

Tudi Slovenci smo deležni slave teh zmag; naši polki so na vseh bojiščih po svoji hrabrosti in vztrajnosti med prvimi. Vojska se vrši tudi na naših tleh, naše poljane, naše trate, naši gaji in hribi so torišče najbolj krvavih borb. Slovenski narod dokazuje danes svojo zvestobo in udanost cesarju in prestolu tam ob Soči, ob Donavi in Drini, na Poljskem in Ruskem ter povsod, kamor ga zove cesarsko povelje.

Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja Franca Jožefa!

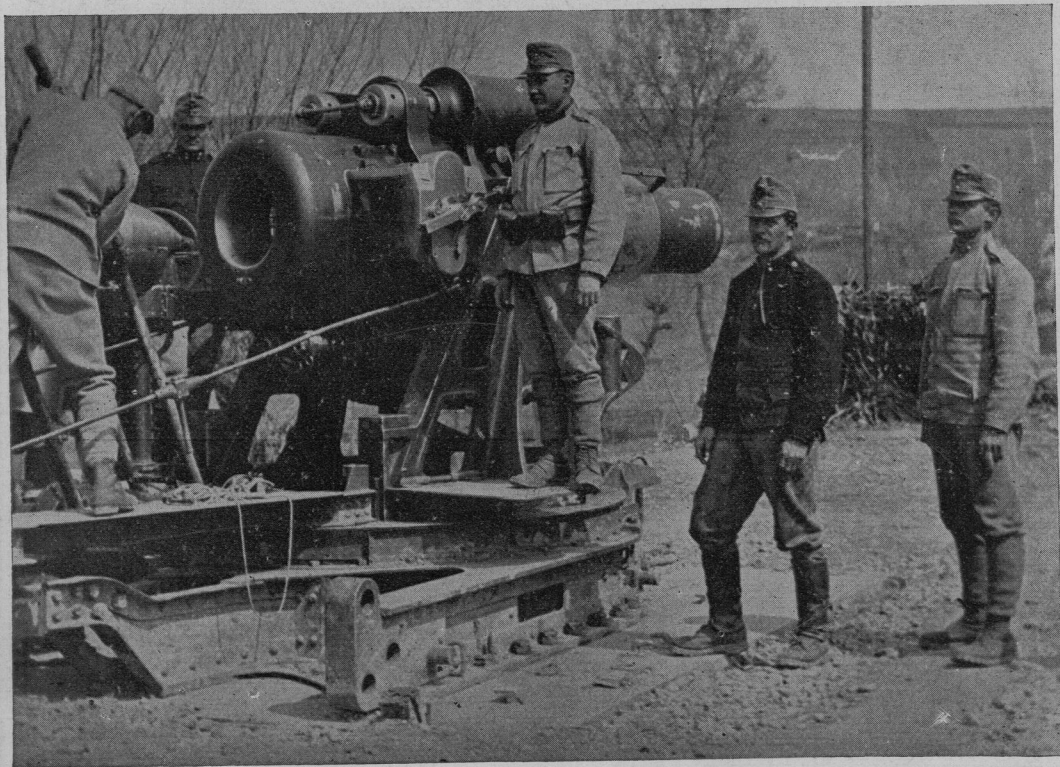
Dardanele.

Morska ožina med Malo Azijo in polotokom Galipoljem se imenuje Dardanele. Ta ožina veže Egejsko morje z Marmarskim ali Belim morjem in doseže v dolgoti 65 km širino od 1350 m do 7 km. Ta, za trgovino in za obrambo Carigrada zelo važna ožina je obsejana s celo množico trdnjav in forov ter se začinja pri Jenišeirskem rtu; med trdnjavama Sedil-Bahrom in Kum-Kalesijem doseže največjo širino 7 km, obrne se za Čanak-Kalesi proti severu in odtod po najmanjši svoji ožini 1350 m med Nagaro in Beghalyjem proti severovzhodu in se združi pri Galipolju z Marmarskim morjem.

Evropski bregovi so skalnati in precej strmi ter dosežejo višino 250—300 m; azijski bregovi pa se spuščajo polagoma in so pokriti z vrtovi, vinogradi in s citronovimi gaji. V ožini, katere globočina 6 m pri bregu zraste do sredine do 50 m, se zapazi dvojni tok: zgornji, ki pluje v Egejsko morje in spodnji, ki drvi v nasprotni smeri v Marmarsko morje. Zgornji tok podpirajo številni pritoki.

Staroveško ime te morske ožine je Hellespontos, srednjeveška imena so „roka sv. Jurija“ po nekem gradu na azijskem bregu, „Abydska ožina“ ali „Galipoljska ožina“; od XV. stoletja sem pa se je uveljavilo ime Dardanele, po antičnem mestu Dardanu.

V starem veku je peljala tod trgovska cesta do grških naselbin ob Črnem morju. Mesti Sestos (v Evropi) in Abydos (v Aziji) sta bili svetovnoznani in pri njih je postavil tudi Kserkses svoj most. Ko so Rimljani prestavili cesarsko rezidenco v Carigrad, je dobila ožina novo važnost, toda vsled skromnih bojnih sredstev so jo zapirali samo z ladjami. Leta 1354 so se je polastili osmanski Turki. Kmalu na to so začeli ožino zapirati z novim strelskim orožjem. Bajezid I. je iznova utrdil Galipolj, njegov

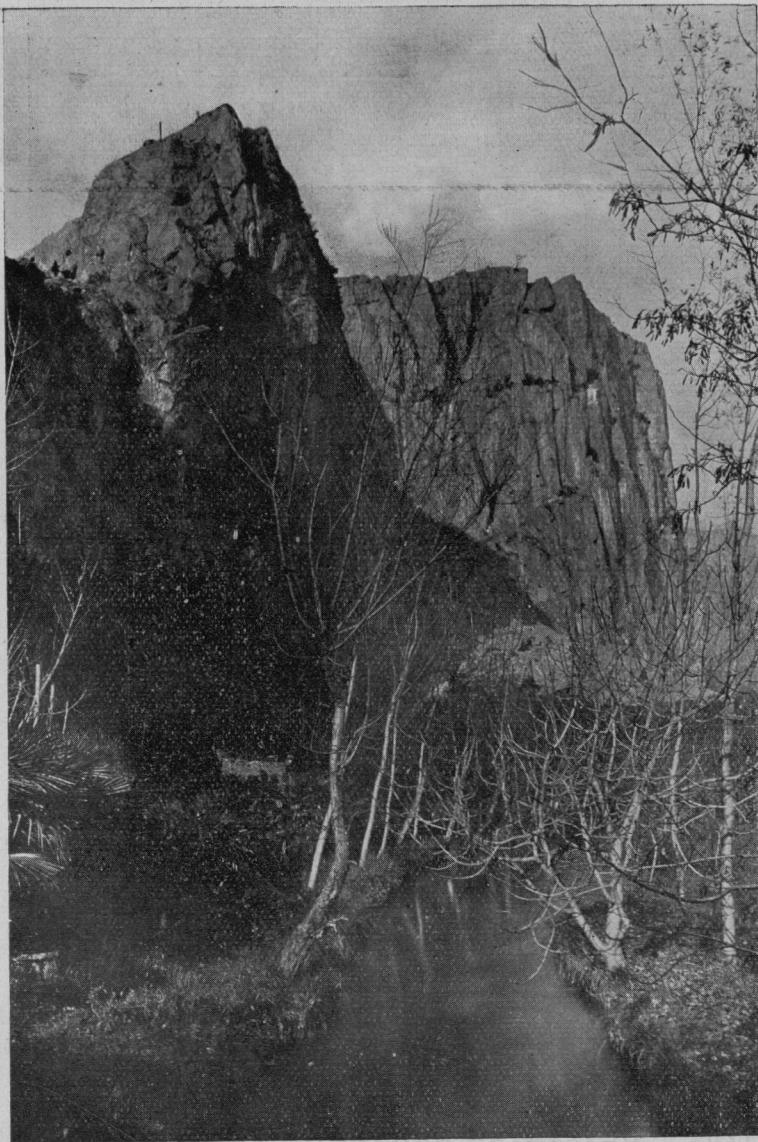
Naše motorske baterije na bojišču proti Lahom.

sin Sulejman I. je postavil trdnjavo nasproti v Lampsaku, Muhamed I. je začel pripravljati na Galipolju vojno brodovje, kate-rega pa so leta 1416. uničili Benečani, Muhamed II. je zaprl Bospor z gradom Rumili Hisarjem leta 1453. in je dal leta 1463. postaviti v Dardanelah pri Abydu trdnjavo Čanak-Kale, grško Dardanellia, sedaj Kale Sultaniye, pri Sestu pa grad Kilid-Bahr, sedanje notranje trdnjave. Leta 1475. je postalo Črno morje zaprto neturškim trgovskim ladjam. Benečani so za časa pomorskih vojn neprenehoma nadlegovali Dardanele; zato so Turki leta 1659. postavili poleg dveh starih, notranjih trdnjav še dvoje novih, zunanjih: takoj ob vhodu, Sedil-Bahr na južnem koncu Galipolja in Kum-Kale v stari Troadi. V črnomoških zadevah je nastal preobrat, ko so prodrli Rusi do morja; v septembru leta 1699. je priplul poslanik carja Petra Velikega v Carigrad na fregati iz Azova. Od teh časov so se Turki neprestano trudili popolnoma zapreti Bospor in Dardanele.

Preobrat je nastal šele za carice Katarine II., ko je priplulo rusko brodovje iz Balta na Grško in pred Dardanele. V Küçük-Kajnardžinskem miru (1774.) je bila Porta prisiljena dovoliti ruskim trgovskim ladjam prosto pot skozi ožini iz Črnega morja ven in nazaj. Leta 1784. je bila po trgovski pogodbi prisiljena dovoliti trgovsko plovbo tudi avstrijskemu cesarju Jožefu II.; drugim državam pa je enako prošnjo odklonila, ker je neprestano upala, da se bo rešila tudi teh dveh dovolitev.

Za časa Napoleonove egipčanske ekspedicije je pristopil car Pavel h koaliciji proti Franciji, s katero se je bojevala tudi Porta. Tačas, leta 1798. je plulo rusko črnomoško vojno brodovje mimo Carigrada ven v Sredozemsko morje in se je leta 1800. zopet vrnilo nazaj po isti poti. To je bil dogodek, ki se ni nikdar več ponovil. V miru leta 1802. je bila trgovska plovba v Črno morje dovoljena tudi Franciji, leta 1803. Angliji, leta 1806. Prusiji. Kmalu pa je bila črnomoška trgovina prekinjena vsled novih bojev leta 1807. Dne 19. februarja je predrlo angleško brodovje admiral Duckwortha Dardanele, napravilo je pred Carigradom brezuspešno demonstracijo, da bi odvrnilo Turke od zveze s Francijo in je 1. marca zopet predrlo dardanelske trdnjave z izgubo 763 mož. Posledica tega je bila, da je bila Anglija v dardanelskem miru 5. januarja 1809. prisiljena pristopiti k zahtevam Porte, da morajo biti namreč Dardanele z Bosporom vred za vojno brodovje zaprte.

V drinopoljskem miru leta 1829. je bilo Črno morje slednjič odprto trgovski plovbi vseh držav brez razločka. Ko je leta 1833. poslal car Nikolaj brodovje in vojsko pod N. N. Muravjevom na Bospor in ustavil pohod vojsk egipčanskega podkralja Mehmeda Alega proti sultanu Mahmudu II., se je sklenila med Rusijo in Turčijo pogodba glede vzajemne obrambe. V tej pogodbi se je Porta zavezala, zapreti Dardanele vsem tujim bojnim ladjam. Očitno pa je bilo, da bosta ožini Rusom kot zaveznikom in braniteljem odprti. Vsled protesta osta-

Soča na severnem Goriškem.

lih velesil se je Rusija leta 1840. odpovedala tej pogodbi. Dne 13. julija 1841. se je sklenila v Londonu med tedanjimi velesilami: Rusijo, Avstrijo, Prusijo, Anglijo in Francijo dardanelska pogodba, po kateri so se Dardanele z Bosporom zaprle za vse neturške vojne ladje. Po krimski vojni, v pariškem miru 30. marca leta 1856. se je potrdila dote-

danja pogodba glede zaprtih ožin za tuje vojne ladje, proglasila se je nevtralizacija Črnega morja s popolno svobodo trgovske plovbe in prepovedalo se je, da ne smejo pluti v njem bojne ladje. Po posebni pariški konvenciji o ožinah je od onega dne sultan dovoljeval lahkim bojnim ladjam velesil s posebnimi fermani prosto pot. Specijalna konvencija med Rusijo in Turčijo, ki se je sklenila istega dne, pa je omejila število bojnih ladij obeh imenovanih držav na 10 lahkih parnikov, katerim je bila dovoljena plovba po Črnem morju.

Za časa nemško-francoske vojne leta 1870. je Rusija razdrla to specijalno konvencijo, na kar so bili na mednarodni konferenci v Londonu dne 13. marca 1871. članki pariške pogodbe, tikajoče se Črnega morja skupno z dopolnilnimi konvencijami razveljavljeni. Toda princip zaprtja ožin za bojne ladje je ostal, s pripombo, da sme sultan v mirnem času ožini odpreti bojnim ladjam prijateljskih držav, kadar smatra to za potrebno.

Za časa rusko-turške vojne leta 1877.—78. niso imeli Rusi v Črnem morju pripravljenega brodovja in so bili zato napram Turkom v neugodnem položaju; februarja meseca leta 1878. je angleško brodovje brez dovoljenja Porte predrlo skozi Dardanele v obrambo Carigrada. Berlinska pogodba z dne 13. julija 1878. je odobrila zaprtje ožin po londonskem traktatu.

Avgusta meseca 1891. se je sklenila nova pogodba med Rusijo in Turčijo. Ta pogodba se je tikala plovbe ruskih kupčijskih parnikov iz Črnega morja v sibirskie luke, glavno pa tako imenovanega „prostovoljnega brodovja“; kadar koli se vozijo ven kaznjenci z eksorto ali pa novinci (rekruti), dovoli Porta prosto vožnjo in sicer na posebno oznanilo ruskega poslaništva. Pri povratku veterancev in neoboroženih rezervistov pa zadostuje samo

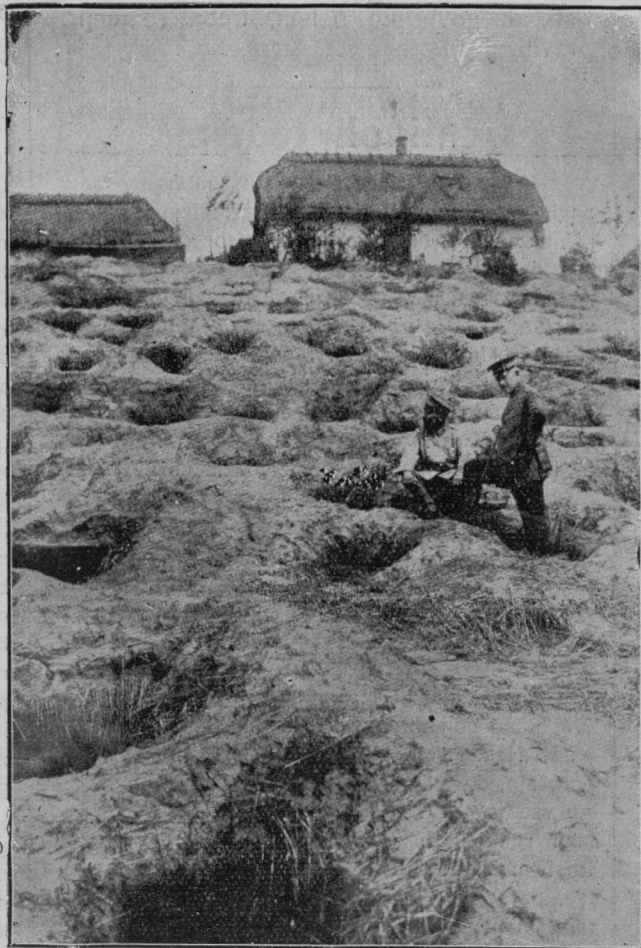
Razdeljevanje kruha na Krasu za našo laško bojno črto.

oglas kapitana parnika pri poveljniku trdnjave.

Sedaj pred vojno so smeli pošiljati skozi ožini Dardanele in Bospor samo Turki svoje vojno brodogovje, tuje države pa samo lahke parnike k poslaništvom ali tupačam kako bojno ladjo, na kateri so hoteli člani vladajočih rodbin posetiti sultana. Rusko čnomorsko brodogovje pa se je smelo gibati samo v Črnem morju.

V kraljestvu „Zlatoroga“.

Vojak piše: V nebotičnem skalovju, v kraljestvu „Zlatoroga“, je zdaj moj dom. Kadar razpne nebo svoje modrine, se mi odpre pogled tja na Mangart, Jalovec, Triglav, Skrlatico, Razor, Bogatin in na sosednji Krn, ki ga dan za dnem besno glojejo italijanske granate. Globoko pod mano razgrnjena zelena dolina. Mlada Soča, ki se je tu izvila tesnemu objemu gora, si išče strug v velikih vijugah. Beli trakovi cest ostanejo tu in vežejo vasice, ki trepečejo vse zapuščene in gledajo razdejanju v obraz. Silna pest vojne je zagospodarila tod z vso svojo neizprosno. V B. vidim od granat in ognja pokončane domove; cerkev kaže danes samo še gole, ožgane zidove, na cestah ni žive duše. Preko polja se vleče dolga črta strelskih jarkov, zavarovana z močnimi žičnimi ovirami. Puška pri puški moli iz strelskih lin, vse obrnjene tja proti sovražniku, ki se zbira tam za skupinami dreves. Proti jutru zapuste zakope precej blizu naših in tiče ves dan tam za grmovjem, za skupino borovcev. Večina se jih ne gane nikamor. Samo kadar trešči mednje težka granata, se izviijejo iz dima in se razkrope na vse strani, kolikor jih pač more srečno odnesti pete. Krasno strelja naša artiljerija. Prvi strel v neposredno bližino, drugi gotovo v

Ruski zakopi na Poljskem, ki bi naj sovražniku ovirali prodiranje.

polno. Italijani se vrte okrog naših pozicij, kakor mačka krog vrele kaše. Pred nekaj dnevi sem gledal, kako sta se pripravljala dva bataljona za naskok. Ali komaj so se pokazali, jih je naša artiljerija že pognala v divji beg. Mestoma smo si z Lahi tako blizu, da se čuje repetiranje karabinerja. Ponoči pa mnogokrat pritava do nas vzdih: „che freddo!“ Kaj še bo! Nam tudi že rahlja mraz kosti, zlasti ponoči. Ali naši ljudje so neverjetno potrpežljivi. V najtemnejši noči

prelezejo s težkimi nahrbtniki vratolomne pečine, prenašajo mraz in pogrešajo gorkega okrepčila in kar je najhujše, trpe hudo žejo — brez godrnjanja. Krasni ljudje! Največjega občudovanja pa so vredni skromni Bošnjaki, ki morajo po večkrat na dan prilezti s težkimi krošnjami živil in municije v naše kraljestvo planik.

V. Mazi.

S to številko začenja novo četrtletje. Uljudno prosimo vse p. n. naročnike, ki jim je 1. t. m. potekla naročnina in smo jim zadnji številki priložili položnice, da jo takoj obnovijo. Ostanite zvesti našemu listu! Potrudili smo se doslej, da smo priobčevali predvsem slike s slovenskega bojišča s Soče, Gorice, Tolmina, Kobarida itd. ter bomo tudi vnaprej storili vse, da bo list zanimiv in znamenit. Naročite naš list vojakom, s tem jim napravite veliko veselje! Pridobivajte nam novih naročnikov! — Upoštevajte, da se je tekom vojske vse — papir, klišeji itd. — znatno podražilo. Posamezniku se znesek za naročnino ne pozna veliko in kdor le more, naj se naroči na „Tedenske Slike“. Čim več bo naročnikov, tem bolji bo list.

„Tedenske Slike“ stanejo četrtletno 250 K, polletno 5 K in celoletno 10 K. Naročniki dobe pa brezplačno in poštne prosto velik ilustrovan koledar za leto 1916 ter slike Prešerna, Jurčiča, Aškerca in Gregorčiča, če plačajo za vsako sliko za ovoj in poštino 40 vin.

Boji pozimi ob Soči in na Krasu.

„Stampa“ poroča, da hoče Italija z nastopom zime operacije na tirolski meji omejiti, češ, da je strateška pozicija tam neugodna, nadaljevati pa hoče ofenzivo ob Soči in na Krasu, kjer je milejše podnebje.

Zavzeta ruska postojanka pri Brestu-Litovskem.

Števerjan.

Števerjan je občina nad Podgoro. Nad Pevmo gor se gre v Števerjan, na desno se zavije v Kojško. Na levi višini stoji Števerjan, sedaj gledajo Italijani iz Števerjana v Gorico, ali ne več iz svoje opazovalnice v zvoniku, ki je razbit. Števerjan šteje okoli 1400 prebivalcev, k njemu spada Dol. in Gor. Cerovo s 1000 prebivalci. Števerjan je dobra kmečka občina. Iz Števerjana so Italijani odpeljali precej mož. Iskali so tudi bivšega župana Klanjščeka, ali ta se jim je lepo skril v svoji hiši, ponoči pa srečno ušel italijanskemu vjetništvu. V Števerjanu je več društev, čitalnica v Gor. Cerovem, v Števerjanu „Sokol“. Števerjan je oddaljen od Gorice 9 kilometrov.

Italijanski poslanec o vojni z Avstrijo.

Poslanec Ciccoti je priobčil v „Avantiju“ pismo potem, ko je obiskal bojišče. Iz zaključka tega pisma posnemamo: „Vera v gotovo zmago je lepa stvar in jaz je nočem nikomur jemati. Ali v tem slučaju ne zadošča ne vera, ne ljubezen, da bi prenesli in premaknili sijajno utrjena brda Trentina, Koroške in okolo Soče. Italijanom se ni le boriti proti številni in izredno dobro opremljeni vojski, ki je istotako nenavadno dobro poveljevana, kakor italijanska, in ki je vzeta po zadnjih zmagah v Rusiji. Ta vojska stoji nad groznimi gorskimi zasedami, kjer številna premoč Italijanov ne more priti do veljave. Tu se garibaldinska vojna, ki so jo priporočali brezposelni Napoleončiči, ne more primerjati. Italijani nosijo sedaj najtežji del sedanje evropske vojne ter so postali bojovníki prvega reda. Ta vojna torej ni samo težka, ampak bo tudi dolgotrajna in zato naj dežela ve, da bo ta vojna težka in dolgotrajna. In če se vprašuje, zakaj ne gremo v Roveret in Gorico, ki je le za streljaj iz puške oddaljena od nas, potem treba vedeti, da nismo gotovi, ali bomo mogli ti mesti držati proti Avstrijcem, ker ti mesti stojita na takih krajih, da morejo streljati na omenjeni mesti. Avstrijski topovi so jako dobro postavljeni, so številni in streljajo jako dobro. Kmalu

bo v Alpah zima. Na nekaterih mestih že sneži, in vse drugo razume vsakdo. Ne korist, da govorimo o tem, treba se je pripraviti.

Minoli teden.

Že več mesecev napovedovana francoska in angleška ofenziva se je v predpreteklem tednu resnično začela z največjo vehemenco na vsej okoli 500 kilometrov dolgi fronti od Flandrije do Vogezov. Francozi in Angleži so se prav dobro pripravili; popolnili in pomnožili so svoje armade, navozili novih in popravljenih topov, a tudi Angleži so storili vse, da so mogli nastopiti čim silnejši. Zima se bliža, in francosko-angleške vojske žele pred začetkom mraza doseči odločilni uspeh. Obenem so hoteli priskočiti s to ofenzivo Rusom na pomoč. Mislili so, da so Nemci svoje postajanke oslabili in odposlali mnogo čet na rusko in srbsko fronto. Zdaj ali nikoli, tako so računali, a so se zopet zaračunali. Vzlic strašnemu ognju francoskih in angleških topov, ki so streljali nepretrgoma 26 ur na nemške čete, zaveznika vendarle nista mogla vreči Nemcev nazaj; le na dveh točkah sta se morali dve nemški diviziji iz prve bojne črte umakniti na drugo, še bolj utrjeno bojno črto; povsod drugje pa so Nemci vztrajali na svojih postajankah. Listi poročajo, da je bila ta bitka ena izmed najgroznejših vse vojne. Napadajoči Francozi in Angleži so imeli velikanske izgube, Nemci, ki so seveda tudi trpeli in izgubili nekaj topov in materiala ter moštva, pa se ne umaknejo, nego celo iznova prodirajo. Toda borba še ni končana in francosko-angleška armada še poizkuša nadaljevati s svojo ofenzivo, dasi uničuje samo sebe. Tudi v Flandriji so bili novi hudi boji, ki še niso končani. Francozi in Angleži so hoteli poslati tudi Srbom — baje preko Soluna ali Valone — več svojih čet na pomoč proti Avstro-Ogrski in Nemčiji oziroma eventualno proti Bolgariji, a sedaj se bodo premislili, ker imajo obupne boje na lastnih tleh. Tudi na Grčijo pritiska ententa, da bi se pridružila Srbiji, a kakor z Rumunijo, tako tudi z Grčijo ne bo uspeha. — Glede ruske fronte ni poročati nič novega: tudi ruska ofenziva se je hitro zlomila, nekaj dni trajajoči odpori so zopet večinoma povsod prenehali in vobče se more reči, da se Rusi iznova umikajo na vzhod, nemška in naša armada pa pritiskata zmagovito za njo. Ruski car je vsekakor hotel kot najnovejši

generalissimus doseči hitro velik uspeh, in res so se ruske čete nekaj dni prav trmasto ustavljale prodirajočim Avstrijcem in Nemcem. Ali ta odpor ni mogel vztrajati, in beg Rusov se je začel iznova. Generala Ruski in Ivanov ne moreta več rešiti, kar je zamujenega. — V Dardanelah se boji nadaljujejo, a bistvenih izprememb se ni zgodilo, dasi se francoske in angleške čete žrtvujejo do skrajnosti. Da bi Turkom zmanjkalo streliva, kakor ga je zmanjkalo pred meseci Rusom, tega se nadejajo zavezniki-sovražniki zamen. — S srbske fronte ni večjih poročil, ker se vrše pač le topovski dvoboji. Srbe so zdaj Angleži in Francozi založili s topov in strelivom ter so se tekom leta prav dobro utrdili. Toda Srbi mnorajo pošiljati svoje čete tudi na bolgarsko mejo, ker se boje naskoka Bolgarov. Tudi Grčija je proglasila zdaj splošno mobilizacijo, tako da je — izvzemši Rumunijo — danes ves Balkan zopet popolnoma pripravljen za vsak slučaj. Razmere med Bolgarijo in Grčijo pa so se zopet izboljšale, in Rumunija ostane nevtralna do skrajnosti. — Na laški fronti se vrše boji neprestano; Lahi izkušajo globlje prodreti na tirolsko in goriško ozemlje, a ne morejo nikamor. Obstreljevanje Trbiža in Višarij Lahom ni prineslo ne časti ne koristi. Naša država ima še ogromne rezerve, ki se pokličejo sredi oktobra in sredi novembra t. l. deloma zopet pod orožje. Tako se nam vojaštva ne zmanjka, če prav bi trajala vojna še dalje, kakor grozé naši sovražniki, ki trpé na vseh bojiščih neprimerno večje izgube ter so njihove gmotne in gospodarske razmere že dolgo na robu popolnega poloma. Cesarjev god 4. t. m. torej moremo praznovati mirno, samozavestno ter v trdni veri v našo končno sijajno zmago nad vsemi sovražniki.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustriran cenik vsakomur zastonj in pošt-nine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji zadevni oglas „Srečkovnega zastopstva“ v Ljubljani.

Po zavzetju Bresta-Litovskega spravljajo Nemci velikansko zalogo moke in žita, ki ga Rusi niso mogli unčiti, iz gorečega skladišča na varno.

Tiskarna Dragotin Hribar

izvršuje tiskovine lično in ceno

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42x53 cm stanejo
samo 16 K.

Naročila sprejema upravništvo
TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Pisalne stroje, nove in rabljene.
Razmnoževalne aparate vseh vrst.
Pisarniške in registraturne oprave.
Barvne trakove, ogljeni papir ter
vse druge potrebščine ima vedno
na zalogi trdka

THE REX CO., Ljubljana,
Šelerburgova ul. 7/I. naspr. gl. pošte.

IVAN JAX IN SIN

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 17.

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen
pouk v ve-
-zenju -
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.

Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštne
prosto.

F. Čuden

Ljubljana,

Prešernova ulica šte. 1.

Oficijalni vojni spominski
kozarci 1914—1915.

V nobeni hiši se ne sme pogrešati te-
ga kozarca, ker je res nekaj poseb-
nega in je dobiček v korist vojakom.
Razstavljeni so v izložbi trdke
F. Čuden, Prešernova ulica 1.

Spominski lepi
prstani, železni s
srebrom in zla-
tom podloženi

K 3— do 12— in srebrni po K 2—
z rdečim križem K 230.

Najboljše ure. Svetovne znamke.

Delničar švicarskih tovarn 'Union'
'Horlongere'.

Cenik tudi po pošti brezplačno.

Obiskujte 'Kino Central' v dežel-
nem gledališču!

Poravnajte naročnino!

453
PRIPOROČA SE
UMETNA KNJIGOVEZNICA
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

476 Mazilo za lase
varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi
se v Kolodvorski ul. 200 ali pa
v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih
zrastejo najlepši lasi. Stekl. po
2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti.
Izorno sredstvo za rast las.
Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spridevala na razpolago.

500 kron

Vam plačam, če ne odstrani moj uni-
čevalec korenin

Ria balzam Vaših kurjih oces,
bradavic, otiščancev,
v treh dneh brez bolečin. Ceua enemu
lončku z jamstvenim listom 1 K, 3 lon-
čki 2 K 50 v, 6 lončkov 4 K 50 v. Sto-
tine zahvalnih in priznanih pisem.

Kemény, Kaschau (Kassa) I. Postfach 12/44,
(Ogrsko).

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenj. damam

svojo zelo povečano zalogo
damskih klobukov in otroš-
kih čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Nejcenejše in najlepše zabavišče
v Ljubljani je „KINO CENTRAL“ v dež.
gledališču.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10

špecialna trgovina pletenin,
trikotaj in perila

priporoča svojo veliko zalogo,
kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: nogavice,
gamaše, dokolenice, snežne kučme, rokavice,
žilogrelce, sviterje, pletene srajce in spodnje
hlače iz volne; velblodje dlake in bombaža.
Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja,
in flanele.
Perilo za dečke, deklice in dojenčke.
Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

Na debelo in drobno.

DRAGOTIN HRIBAR

457

TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA
LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakoršna v njeno stroko spadajoča
naročila ukusno in po najzmernejših cenah;
nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgus-
tom 1914 pri sodiščih, vpeljanih obrazcev za
civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem
jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade,
cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

4³ 0
4 0

LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI,

brez vsakršnega odbitka

naložen denar.

Rezervni zaklad: nad osemstotisoč.

Ako naročite in to storite nemudoma,

- 1 srečko avstr. rdečega križa
1 srečko ogrskega rdečega križa
1 srečko budimpeštanske bazilike
1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz leta 1880
1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk iz leta 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobrih listov samo 5 kron

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitnik **630.000 kron**

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do **4000 frankov** popolnoma zastoj!

Pojasnili in igralni načrt pošilja brezplačno: **Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.**

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914 s častno diplomom in svinjino I. vrste.

BRINJEVEC

najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim boleznim, se dobi pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.**

Cene zmerne. Za pristnost jamčim.

GORČEVA

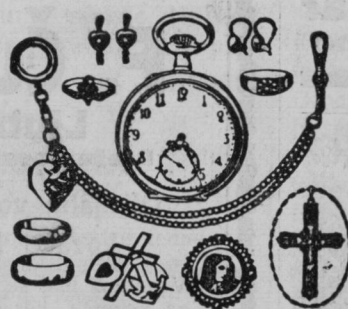

KOLESA PRIZNANO NAJ-BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE: ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA ZAH: TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

IKO H. Suttner

Lepa darila

so traja spomin na darovalca, toda le takrat, če izberete reči, ki so trajno uporabne in obdrže vedno svojo lepoto. Bogato ilustrovani cenik svetovne tvrdke H. Suttner, v Ljubljani, št. 5 vsebuje več tisoč lepih vedno uporabljivih daril, katerih navajamo tukaj le nekoliko:

Za birmo:

- Št. 410 Nikelnasta Roskopf ura . . . K 4-10
Nikelnasta verižica . . . K 1-—
Št. 719 Srebrna rem. ura . . . K 7-80
Srebrna verižica . . . K 2-20
Št. 523 Srebrna Roskopf ura, dvojni pokrov . . . K 12-80
Št. 865 Srebrna oklopna verižica 30 gramov težka . . . K 4-40

Za poroko:

- Št. 2509 12 kom. srebrnega dessert orodja v etuiju . . . K 19-—
Št. 478 Namizni nastavek, 47 cm visok K 33-50
Št. 1315 Salonska ura, zelo lepa, udarja pol in eno uro . . . K 12-50
Št. 2296 Servis za liker, srebrn zelo lep, 25 cm visok . . . K 37-—

Za krst:

- Št. 1202 1/2 trideln. orodje v etuiju . . . K 9-70
Št. 1202 Pravo srebrno orodje v etuiju K 15-—
Št. 49 Srebrno pozlačeni obesek za krst K 5-60
Št. 563 Srebrna zavratna verižica . . . K 2-—
14 karat. zlata . . . K 16-80

Za god:

- Št. 2294 Pravi srebrni servijetni obroček masiven . . . K 6-75
Št. 189 14 karat. zlat prstan z lepim kamnom . . . K 7-80
Št. 189 Novo zlato, prstan z lepim kamnom . . . K 3-80
Št. 470 Double zlati obesek, srček . . K 1-20

Za gospode:

- Št. 788 Srebrna tula ura, dvojni pokrov K 19-80
Št. 859 14 karat. zlata verižica, zelo fino izdelana . . . K 32-—
Št. 793 14 karat. zlata ura, fino kolesje K 44-—
Št. 795 14 karat. zlata ura, dvojni pokrov K 65-—

Za dame:

- Št. 562 Zavratna verižica, srebrna . . K 1-80
14 kar. zlato K 13-50
Št. 886 150 cm dolga 14 karat. zlata damska verižica . . . K 58-—
Št. 804 Srebrna damen ura, 6 kamnov K 9-50
Št. 1548 Srebrna tula raztezna zapestnica z uro . . . K 25-—

Velika izbira [raznovrstnih daril v bogato ilustrovanem ceniku, katerega zahtevajte zastoj in poštne prosto.

Razpošilja se po povzetju ali pa če se denar v naprej pošlje. — Neugajajoče stvari zamenjam ali pa pošljem denar nazaj. — **Bogato ilustrovani cenik** zahtevajte zastoj od svetovne razpošiljalnice

Lastna tovarna ur v Švici.

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5.**

Tvrdka nima nobene podružnice.

Največja specialna trgovina za dobre ure.

Lastna znamka „IKO“ svetovno znana.

J. KETTE

specijalna modna in športna priporočila:

LJUBLJANA

Franca Jožefa cesta šteč. 3.

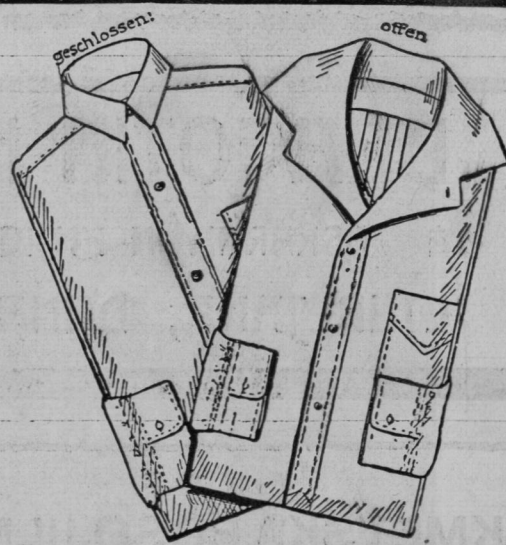
trgovina za gospode in dečke

klobuke
slamnike
čepice
kravate
žepne robce
nogavice

srajce
spodnje hlače
naramnice
palice
dežnike
i. t. d.

Za vojake:

nepremočljive dežne plašče, spalne vreče, nahrbtnike in vso drugo opremo.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-— celo leto K 10-—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3-50, 1/2 leta K 7-— celo leto K 14-—; za ostalo inozemstvo, celo leto tr. 16-80. Za Ameriko letno 3-25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne šteč. 20 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik **Dragotin Mohar.**

Tiskal: **Dragotin Hribar** v Ljubljani.